
[Zwyczajem lat ubiegłych...]

Studia Teologiczne 10, 261

1992

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Studia Teologiczne
Biał. Droh. Łom.
10 (1992)

SYMPOZJUM NAUKOWE W AWSD W BIAŁYMSTOKU 16.XI.1991

Zwyczajem lat ubiegłych, dnia 16.XI.1991 r. w Archidiecezjalnym Wyższym Seminarium Duchownym w Białymstoku odbyło się sympozjum naukowe, w którym udział wzięli księża profesorowie Seminarium, zaproszeni goście, alumni i księża studenci Instytutu Teologiczno-Pastoralnego. Tematykę obrad wyznaczył jubileusz 30-lecia pracy w AWSD księży profesorów: Stanisława Piotrowskiego, Kazimierza Kulakowskiego i Lucjana Namiota. Oni też wygłosili referaty na temat swoich wykładów, prowadzonych w minionym okresie w AWSD w Białymstoku. Publikujemy niżej teksty tych wystąpień. Ponieważ chodziło tu o dzieje Seminarium, miał też przedstawić omówienie swoich wykładów w nim ks. prof. Jan Pankiewicz. Nie zdążył on jednak przygotować na czas tekstu do druku. Dołączył natomiast sprawozdanie o swoich wykładach bp Edward Ozorowski.

KS. STANISŁAW PIOTROWSKI

UWAGI NA TEMAT MOICH WYKŁADÓW Z TEOLOGII DOGMATYCZNEJ PROWADZONYCH W LATACH 1961-1991

(Streszczenie artykułu zamieszczonego w *Wiadomościach kościelnych Archidiecezji Białostockiej*)

Na przestrzeni 30 lat spotkałem się z „dwoma teologiami”: oficjalną — starą i nową — posoborową. Zastałem, gdy obejmowałem katedrę dogmatyki, teologię oficjalną. Na czym on polegała? Jest to teologia ustanowiona i kontrolowana przez Kościół, normatywna, mająca swoje zastosowanie w pracy kaznodziejskiej i katechezie. Co ją charakteryzuje? Przypisuje wielkie znaczenie Tradycji, która wypełnia luki powstałe tam, gdzie Pismo Św. nie jest wystarczająco jasne. Pismo Św. i Tradycja są traktowane jako „dwa źródła” wiary, ale nie zawsze zachowuje się niezbędne odróżnienie między Tradycją a tradycjami. Teologia oficjalna faworyzuje teologię scholastyczną i św. Tomasza z Akwinu, którego uznaje za swego mistrza. Dokumenty wychodzące ze Stolicy Apostolskiej, również encykliki i decyzje Kongregacji, mają wartość normatywną. Teksty Urzędu Nauczycielskiego posiadają decydujące znaczenie w przedstawieniu tez teologicznych.

Teologia oficjalna milcząco dopuszcza zasadę, że pewne sformułowania są ostateczne i niezienne, oraz odrzuca współczesną wizję historii wraz z pojęciem ewolucji. Jest to teologia typu koncepcyjnego, związana z rozumem i na nim oparta. Wiare pojmuję jako przyjęcie zbioru prawd wymagających postawy intelektualnej. Pismo Św. traktuje jako skarbnicę cytatów służących poparciu tez